

Izhaja dvakrat na teden v štirih izdanih, in sicer: vsakotek in petek, zjutranje izdaje opoldne, večerno izdaje pa ob 5. uri popoldne, in stane z „Gospodarskim Listom“ in s kako drugo uredniško izredno prilogo vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 6.—
pol leta 3.—
četrť leta 1-50
Posamične številke stanejo 6 kr.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez dopisane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ trikrat mesečno in stane vse leto gld. 1-90.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje).

Uredništvo in odpravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 9 v Gorici v II. nadst. zadj. — Urodnik sprejmlje stranke vsak dan od 11. do 12. ure popoldne.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Neplačanih pisem ne sprejmlje ne uredništvo ne upravništvo.

Oglaš in poslanice

se računajo po petit-vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorien.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko kuzlince“, katera izhaja mesečno v snopičih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gld. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petit-vrstica.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Pred otvoritvijo

deželnih zborov v primorskih pokrajinah.

Vedno bolj se približujemo času, ko otvorijo deželne zore tudi v naših pokrajinah.

Kakor vselej, tako odmevajo tudi sedaj, pred otvoritvijo deželnih zborov, iz primorskega časopisja glasovi o položaju in o odnosih v primorski pokrajini. Jugoslovansko časopisje vedno očitneje razgrinja reči, ki se godé na jugu, vedno huje pritiska na Italijane ter čim razločneje riše slike o dogodkih v „dezelah neverjetnosti“. To se posebno godi vselej pred otvoritvijo deželnih zborov, kakor se v isti meri „branijo“ Italijani. Italijansko časopisje rogovili kakor običajno ob sličnih prilikah, tako tudi sedaj, proti Jugoslovonom. Nestrpno zavrača trditve in dokaze Slovanov v Primorju, čeprav vé, da Slovani po svojih glasilih govoré resnice, britko resnico!

Pritisk Slovanov jih straši in zato se trudijo na vse mogoče načine, da obdržé na površju svojo prevlado, ter da ostane merodajno še vedno o njih tisto javno mnenje, da oni držé po koncu avstrijski jug ter da so Slovani rogovileži, nezadovoljenci, da hočejo imeti nedosezne reči, itd., do katerih nimajo nikake pravice.

Se so na površju Italijani, in nagrže tudi se ostanejo dlje časa, ker to vlada hoče! Na noben način se ne more vlada pripraviti do tega, da bi malce potpala Italijane ter pa ustavila njihovo delovanje povsadi, zlasti pa po deželnih zborih, kjer jim je edini namen, gospodariti na jugu in potiskati v kot Jugoslovane, to se pravi, gospodariti v italijanskem smislu pravega pomena, ter zatirati slovanski — avstrijski živelj, in tako potasi dovesti naše dežele do tega, da ne bodo več naše in tudi ne več — avstrijske!

Kakšno je gospodarstvo Italijanov po teh dezelah, je prebratko znano. Dežele propadajo, ker Italijani gospodarijo pristransko, le sanim sebi v korist, ker do skrajnosti zanemarjajo slovanske dele teh dežela. Kako je pa z laškim gospodarstvom po raznih istrskih občinah!? Dan za dnem prihajajo na dan dokazi, neovržni dokazi, da tako

slabih in ničrednih gospodarjev kot so Italijani, menda ni na svetu!

Nó, kljubu temu so še vedno na krmilu, in vlada se ne gane, da bi storila konec italijanski škodljivi preobjednosti, da bi se reči spreobrnila, da bi prišli do rednih odnosov ter do rednega poslovanja po deželnih zborih!

Italijani upoštevajo gibanje Jugoslovancev; zato pa se tudi trudijo, postaviti se istemu čim trše po robu ter ga dušiti z vso silo. Italijani se zanašajo pri tem pred vsem na svojo moč, ker podpore od strani vlade so si tako sigurni. V Gorici v dopolnilni deželnozbornski volitvi je „zmagal“ kandidat ultraliberalne „Unione“. Ni bilo potreba, da bi bili prišli na volišče c. kr. uradniki, vendar so prihajali kar „unisono“, čeprav je „Unione“ s svojim kandidatom — zmagalcem zadosti povedala, da je do cela proti vladi, ker je proti njeni predlogi o deželnem sotskem zalogu! Pri dopolnilni deželnozbornski volitvi v Istri so glasovali za dr. Costantini-ja c. kr. uradniki ter morda odločili izvolitev. V Istri so torej Italijani za nekaj časa zopet sigurni, da ostanejo gospodarji, ali vedo, da sčasoma se poruší njihovo pasevanje. — Dr. Costantini, po katerem je prevzel z novo izvolitvijo sin „politiško dedščino“, je svoj čas rekel: „Naj bo deželni zbor v Pulju, Poreču ali pa na Učki, Istra je in ostane — italijanska!“ Sinček bi si menda premislil kaj takega izustiti, ako upošteva razliko v glasovih pri zadnji volitvi! —

Prihodnji deželni zbor istrski ne bo zboroval ne v Pulju, ne v Poreču, pa tudi ne na Učki, ampak — v Koprnu! Vlada ga preklada kakor bolnička z jednega kraja na drugi kraj! Ali čemu? Isto, kar je bilo v Poreču, je bilo v Pulju in bo tudi v Koprnu, morda tam še huje! S takim prekladanjem se stvar ne nič zboljša, ker v Koprnu bo v vsakem pogledu v zbornici in izven nje vse proti Slovanom, kakor je bilo v prejšnjih dveh mestih. Italijani si ne storé nič iz tega, temveč se smejejo, ker vlada nima poguma, nastopiti proti njim, kakor zaslužijo!

Kaj je v Trstu? Rozajo se odlokom sodišča, ministerstva in namestništva o Nabergojevem mandatu, ter vedno in vedno

próglasajo, da ga ne pripoznavajo mestnim svetovalcem in tudi ne deželnozbornskim poslušalcem. Kaj stori vlada? Nič, kakor ni nič storila, da bi se dalo zadoščenja slovanskim poslancem v Trstu za dogodke izza zadnjega zasedanja.

Pa pri nas? Nепrestano pišejo proti Slovincem ter pogrevajo vse znane stare lazi. Vladi so napovedali boj, in v prihodnjem zasedanju se baje ima spremeniti položaj tako, da bodo Italijani v večini na vsaki način, saj bi smel tudi laški deželni glavar glasovati s svojimi pristaši!

Tako vidimo Italijane oborožene iti v boj proti Jugoslovonom, kateri jim tudi napovedujejo boj do skrajnosti. Med tema dvema boriteljema pa stoji vlada in gleda, gleda, ali ne stori nič, kar bi ozdravilo do skrajnosti nezdrave razmere! Zanašati se moremo torej le na svojo moč in na nikogar drugega...

V zadnjem času se je mnogo pisalo o naših bojih na Goriškem. Čujmo, kaj pravi „Agrarier Tagblatt“:

„Kdor ima pojma o tem, proti kakim konstelacijam se je borili Slovincem na Goriškem, kdor se zaveda, kaka nasprotna in prizadevanja se postavlja na pol primorskim Slovanom sploh, ta bode vedel pošteno, koliko dela morajo zmagovati naši voditelji. Vrli patrijotje vrše svojo dolžnost neutrudno in pravica zahteva, da jim pripoznamo, da tako vršenje dolžnosti zahteva visoke mere nesebične domovinske ljubezni in samozatajevanja. Nepremično stali v bojni vrsti proti vladnemu sistemu, ki je v rabi na Primorskem, in ne omagovati ni za hip v tem utrudljivem boju — to je prikazano, katero treba ceniti in katero nepristranska zgovornost gotovo pristeje najzvišenejim momentom, na katere se morejo ozirati goriški Slovenci. In boj proti italijanskemu gospodarstvu se ne neha poprej, dokler ne pride vlada do prepričanja, da v tej obmejni pokrajini ni smeli dalje vladati na dosedanji način, ako nočejo, da pride državni interes v nevarnost. Zdi se pa, žal, da ima centralna vlada gluha ušesa za vsa dobrohotneča svarila in še vedno raje sluša poli-

tiško-strankarsko barvana poročila lokalnih oblastij, nego pa resnične informacije“.

To so resnične besede, in zato bo potreba kakor doslej delati na to, da se odpró končno ušesa vsem onim, kateri bi bili morali že zdavnaj čuti, kaj se godi v „dezelah neverjetnosti“, ali še niso čuli — ker niso hoteli.

Prihodnje zasedanje morda utegne v tem pogledu privedi nas za korak naprej!

Dopisi.

Iz Tolmina. — Občni zbor sadjarskega društva v Tolminu se je vršil v nedeljo po večernicah, dne 12. t. m. Zbralo se je mnogo kmetovalcev v solski dvorani. Velespostovani g. Ignacij Kovačič, predsednik društva, je z nekolkimi temeljitimi besedami otvoril zbor, ter g. tajnika prosil, naj sporoči o delovanju društva. G. tajnik Andrej Vrtovec je jako temeljito in umljivo razlagal o saditvi in daljni vzgojiti sadnih dre. s. Vsi, mislim, so ta prekornisti in lahko umljivi poduk prav pazljivo poslušali. Po končanem poduku smo šli na društveni vrt k razdelitvi sadnih dreves. Zdj se je še le prava radost društvenikov pričela, ko je vsaki ud za eno leto plačal 50 kr., dobil pa 6 lepih zlahno cepljenih dreves. Dobili so jih stareji udje, ki so že četrto leto vpisani po 18, pa še jih nekaterim ni bilo zadosti, zato so si pa z raznimi dovoljenimi sredstvi do večih števil drevesec pomagali. Razdelilo se je med društvenike okoli 4000 najzlahnejših vrst, kakor zimska zlata parmena, slovanski srček in Ananas.

Društvenikov je čez 200 in še vedno se vpisujejo. Kedo bi se pa tudi ne, ko se vidi tolik uspeh, dovršeno obdelovanje in red v drevesnici. Pa tudi v društvu je ves mogoči red, in to vse obstoji v delovanju nekaterih zares uzglednih g. odbornikov, kakor je g. predsednik Ignac Kovačič, veleposestnik pri sv. Luciji, g. Grželj, nadučitelj pri sv. Luciji, g. Ludvik Kacafura v Tolminu, blagajnik, posebno pa g. Andr. Vrtovec, društveni tajnik, se jako žrtuje temu društvu; ne le da oskrbuje vse potrebno delo na vrtu in kakor tajnik, ampak žrtuje

ta čudni prizor, da naj pride k njemu, in ko je prišel, je rekel:

„Slišiš, Bog ne daj, da bi se vojskoval drugače nego z blagoslovljenim orožjem, ker dobro veš, v kakem sumu je tisti lopov tam“, in takó rekoč je z očmi kazal proti Ramengu, ki je stal na unem koncu s prekrizanimi rokami naslonjen na ograjo.

„Ne bojte se“, je odgovoril Lupo, „pustite, naj delajo, kar hočejo. Moje orožje je že blagoslovljeno, blagoslovil ga je davi naš župnik; pa le tiho!“

Ubogemu Ambrožu se je pomirilo srce, ko je to slišal.

Mej tem je dejal glumec obrnjen proti sodniku in množici: „Veste, jaz že celo jutro pojem, in moje grlo je suho kakor pesek. Ravno sem mislil iti doli v nadvladikove kleti, da bi se ga prav po nemško nalokal. A glejte sedaj, kaj vam je šinilo v glavo: da moram priti sem, da me porabite tu kot duhovnika. Toda jaz vam rečem in se rotim: dokler ne dobim kaj, da si zmočim kljun, ne počnem nič, i če bi se tudi svet podrl. Sedaj ste slišali.“

Sodnik je namignil nekemu strežniku: ta je stopil v dvorec in se vrnil kmalu z velikim vrčem vina. Tremacoldo je nalil velik kozarec do vrha in ga

MARCO VISCONTI

ZGODOVINSKI ROMAN

Italijanski napisal Tommaso Grossi.

(Dalje)

Bojevnika sta prišla na trg. Spremljal ju je sodnik, dva bojna pomočnika in trobec. Osem vojakov s kopjem je napravljalo pot med gnječo. Sodnik je vzel iz rok nekega strežaja ščit in kij ter ju dal Ramengu rekoč slovesno: „Prejmi bojni ščit in kij v obrambo pravice“. Potem je izročil orožje pa Lupu z besedami: „Prejmi odbojni ščit in kij v obrambo pravice“. Bojevnika sta šla na bojišče. Sodnik in dva zapisnikarja so stopili na neki oder. Priče in bojni pomočniki so šli vsak na svoje mesto, in že se je imel pričeti dvoboj, kar se je zaslislalo od več stranij kratu: „Orožje se mora blagosloviti“. Sodnik je vstal in rekel: „Vaš župnik ga neč blagosloviti“. Nastalo je vpitje in žvižganje močno kakor vihar. „Ima prav župnik“, so kričali kmetje. „Mora blagosloviti po sili, se-

žgimo ga živega“, so upili vojaki in protipapeški pristaši, kar jih je bilo na trgu in po hišah. In zmešnjava je narasčala vedno bolj.

A sodnik je videl, da je bilo župnikovih pristašev preveliko v primeri z njegovimi protivniki in je razumel, da mu ne kaže ojstro postopati. Sicer bi bila ubogemu župniku slaba pela; kajti v tedanjih časih ni bilo kaj posebno čudnega, da so odrli ali sevrli duhovnika samo zato, ker ni hotel opravljati maše ali kake druge božje službe zaradi cerkvene prepovedi. Ko se je nekoliko polegel tisti šum, je torej rekel sodnik: „Če jih hoče kdo blagosloviti, dobí jedno srebrno marko“.

Prisotni so se gledali drug drugega in popraševali: „Saj je bil ravnokar tu šerovski župnik — in perledski — in limonitski — a sedaj se ne vidi nikogar več! Kam vraga so se poskrili vsi, da ni le jednega duhovnika med toliko množico?“ — A vprašaj tu, išči tam, vse je bilo zaman.

Nazadnje se je slišal po vsem trgu močan glas, ki je prevpil tisto zmedeno kričanje: „Saj je tu Tremacoldo!“

Od vseh stranij se je zaslislalo odobravanje: „Saj res! Naj pride sem Tremacoldo!“

Tu moramo našim bralcem povedati, da Tremacoldo, isti glumec, ki je malo poprej opeval Bicino slavo, je bil pravi duhovnik, korar v Crescenzagu. Duhovnik se je skazoval na javnem trgu kakor pajac! In ne mislite, da se je bil takó spozabil v tistih časih jedino le ta duhovnik. Cerkevni zbori in papeževi odloki so izrecno prepovedovali duhovnikom mesarsko in krčmarsko obrt; kaj hočete več, prepovedovali so jim, da ne smejo držati krčme v cerkvah, in da nimajo skakati kakor pajaci po trgih. Vzlic temu se je marsikateri duhovnik še v rednih časih udajal tem poklicem, a kaj še le v časih cerkvene prepovedi, ko se prestopnikom ni bilo bati, da bi izgubili niti predpravie niti dohodkov, ko ni bilo nikake zaproke več tistemu, kateri ni hotel poslušati svoje vesti?

„Naj pride Tremacoldo! naj pride korar!“ je klicala množica neprenehoma.

„In glej! mej dvema bradatima, ki sta mu napravljala pot, je iz nadvladikovega dvorca res prišel glumec ter stopil v ograjeni prostor.“

Grofovemu sokolarju, očetu jednega bojevnika, se je bilo posrečilo, preriti se do ograje. Od tam je namignil svojemu Lupu, ki je stal na sredi, opazujé

se tudi z denarjem, katerega je vedno premalo za toliko dela v drevesnici.

Želeti bi bilo od vlade že obljubljen izdatne podpore, ki jo je, kakor se vidi, to društvo jako potrebno, pa tudi vredno, zavolj toliko vzglednega dela in napora. Kar se je letos iz drevesnice izpraznilo, se vse takoj zopet nasadi.

Kmetovalci, pristopite k temu društvu, porabite je z eno krono, za njo dobite več najzlahotnejših drevesec, ki bodo vam in vašim potomcem obilno vse povračevala. S tem daste pa tudi pogum društvenim voditeljem, da ne obnemorejo pod bremenom nezadostne podpore!

Nekdo.

Iz Cerknega. — Dne 11. marca t. l. v noči od 11. do 12. ure so napadli tukajšni nočni razgrajalci zunaj na trgu nekega nedomačega človeka, ki je bil opit, ter so ga brez vsmiljenja metali ob tla, ga pretepali, tako da je siromak pri tem zločinu dobil več lahkih telesnih poškodb, za katere pa seve da se bode moral le tiho pretepalcem zahvaliti, ker v temni noči ni mogel nobene pravega poznati.

Želeti pa bi bilo, da bi se že vendar tukajšnje županstvo prebudilo iz spanja ter storilo kak korak, da se prepreči to vedno nočno tulenje in razgrajanje po vasi, in da bi skrbelo, da bi mogli pijanci in posebno taki nočni tički o pravem času zvečer zapuščati žganjarije in gostilne ter dali mirnim prebivalcem že dolgo zaželjeni nočni mir.

Čemace in razne novice.

Naročnikom „Soče“. — Prvo četrtletje gre h koncu. Ob tej priliki prosimo, naj vsakdo pošlje, kar dolžuje. — Prosimo pa, poslati naročnino le do konca junija, t. j. le za prvo polletje; ako bo „Soča“ še nadalje izhajala, se že oglasimo pravočasno.

„Slov. Narod“ v odgovor. — Čutim potrebo, odgovoriti „S. N.“ nekoliko besed na zopetni napad v sobotni številki. — „S. N.“ se norčuje z menoj, češ, da sem se proglasil v zadnji številki za „voditelja gorških Slovencev“. — Pred vsem naj rečem, da o tem v „Soči“ ni sledu; „Narod“ je hotel takó razumeti „Sočo“, da me je mogel zopet mevrčiti. Jaz sem sicer že skoro 10 let, rekel bi, v prvih vrstah narodnega gibanja; v najljutejših borbah sem stal na celu bojnih čet, da so letela na me strupene pušice vseh možnih nasprotnikov, in zavest mi pravi, da moje delo ni bilo brezuspešno, — toda vse svoje delovanje sem štel vedno le kot dolžnost do naroda, o kakem „vodstvu“ pa nisem nikdar sanjal.

Iz sobotnega „Naroda“ je razvidno, da ne goji srčneje želje nego je ona, ki kipi že dolgo v srcih gorškega lahonstva, t. j. da bi me odstranil v tistiše pozabljenosti. Gorški lahoni so bili celo skrpučali pritožbo na namestništvo, v kateri so me slikali kot najbolj nevarnega starodavnemu miru (!) med Slovenci in Italijani v tej deželi, in zahtevali so, naj me izžene iz Gorice, potem da bo zopet mir. Lahonski listi so poročali, da je bilo do 6000 podpisov na tisti prošnji. Podžupan Kürner je isto trdil lani pred porotniki na Dunaju. Toda taki glasovi v lahonskem taborju, katere moram čuti prav pogosto, so me še utrjevali v prepričanju, da hodim po pravi poti v boju za obojbo našega ljudstva iz lahonskih krempljev. Lahon-

ske branje me ni nikdar bolelo! Toda vsemu lahonškemu časopisju moram priznati, da se je vedlo nasproti meni veliko poštenje nego „glasilo slovenske inteligence“, kateremu sta bila edino še Obizzijeva „Sloga“ in „Goriški Vestnik“ vredna druga žalostnega spomina. — Da so taki pojavi mogoči na Slovenskem, je tužna istina, ki mora oplasiti vsakogar, ako čuti se toliko veselja in sposobnosti do javnega delovanja, pa tudi ohladiti to veselje onim, ki že delajo. Zategadel je povsem verjetno, ako se uresniči takó srčna želja „Slov. Nar.“ Jaz preneham izdajati „Sočo“, „Primorca“, „Slovansko knjižnico“, „Adriatische Post“ itd., opustim sodelovanje, oziroma vodstvo v raznih društvih, in se bom brigal za svoje posle, katere sem doslej zanemarjal na vsej črti, ali pa sem plačeval, da so jih opravljali drugi, kakor so znali in mogli, — potem bo „Slov. Narod“ zadovoljen in slovenstvo bo rešeno. Pred porotniki pa naj se pokaže v pravi luči „Narodovo“ herostratstvo; njegovih groženj se ne bojim. Svetnik sicer nisem, marveč grešen človek, toda takih grobobj, kakoršnih me dolži „Slov. Narod“, si nisem svest. Zato me prav nič ne plajšo „Narodove“ grožnje. Prav torej: na svidenje pred porotniki. V „Soči“ pa jaz ne bom več odgovarjal.

A. Gabiček.

Smrtna kosa. Umrl je 17. t. m. g. Ignacij Vodopivec, brat dobroznane krčmarja „Pri petelinu“ v Trstu. V najlepši moški dobi, v 48. letu, je zapustil vdovo in 4 nedorasle otroke. Služil je 12 let pri orožnikih v Dutovljah ter 8 let kot pismonoša v Novem mestu. Ko je obolel, je prišel iskat zdravilja domov v Prvačino, od tam se je preselil v Gorico, menceč, da v bližini zdravnikov kmalu okreva, toda našel je smrt. Pogreb je bil z mnogobrojnim spremstvom preteklo nedeljo. N. v m. p.!

V soboto je umrl g. Antonin Hubáček, c. kr. stotnik v pokojju, v starosti 50 let. Pogreb pokojnega stotnika, ki je bil rodом Čeh, je bil večeraj popoldne ob 3. uri z vsemi vojaškimi častmi iz Semeniške ulice na koločvor, odkoder so ga prepeljali k večnemu počitku v Most na Česko. Naj v miru počiva!

„Per la patria“. V vasi F. v Furlaniji v času žalosti po pokojni cesarici nekdo ni hotel razobesiti črne zastave. To je soseda tako razjezilo, da je vzel puško ter je ustrelil proti hiši, kjer ni bilo črne zastave. Radi tega ga je prejela sodnija ter ga obsodila na dva meseca v zapor, katera mu še nista potekla.

Nedavno je imel v hiši istega obsojenega Furlana opraviti neki Slovenec. Ker gospodarja ni videl, je vprašal sina, kje je gospodar. Sin mu odgovori: V zaporu. Slovenec: Z kaj? Odgovor je bil: Per la patria! nakar je sin pripovedoval, kako sosedi ni hotel razobesiti črne zastave, in kako je oče, razjarjen radi tega, pograbil za puško ter ustrelil.

Stara, dognana stvar je, da Furlani sami na sebi so miroljubni ter patrijotični ljudje, in zato — kaj zaslužijo tisti, ki jih napeljujejo do protiaustrijskega čutenja, in kaj zaslužijo tisti poklicani čimtelji, ki dopuščajo, da italijanski „kaporijoni“ iz Gorice zanašajo v Furlanijo polagoma semena protiaustrijskih čutil?!

„Corriere“ in slov. mladež. — Ta židovski list se huduje, ker otroci po mestu lučajo kamenje, poškodujejo nasade itd. — in pravi, da to delajo slovenski otroci. Za tako trditve je treba le židovske predrznosti! Nasprotno je znano, kakó razposajena je uprav laška mladež, da je v nadlego vsakomur! Tega se najbrže sramuje celo „C.“ in hoče zató svojo sramoto zvrniti na slovenske otroke!

ž njim v ograjeni prostor, mu je rekel: «Oj, obrni se sem, ti mi boš strežnik. Primi to kropilo, drži je ročno. nerodnež, misliš, da je kak drog? Nu, stoj lepo ravno, da te bo veselje videti! Le potrpi, ko se kako mesto izprazni, ti podelimo kanonikat pri Santa Maria Maggiore». — Tedaj je začel neko dolgo nerazumljivo brbljanje, pri tem je delal čudna znamenja po zraku in po dveh ščitih in kijih, katere so držali pred njim. Sedaj pa sedaj je prikimal z glavo, pripognil život, takó da so vsak hip zavzveneli kraguljčki, katerih je bil ves poln.

Vzel je iz rok svojega ročnega strežnika kropilo in mu je dejal: «Daj sem kotlič z blagoslovljeno vodo!»

«V cerkvi je nismo kapljice našli, je odvrnil vojak.

«Ni blagoslovljene vode? No, imamo pa vino, ki je gotovo blagoslovljeno, ker ste ga prinesli iz nadvladikove kleti». — In je ukazal tistemu svojemu pomagaču, naj sname šlem, ter je izlil vanj vino, kar ga je bilo še ostalo v vrču. Pomočil je kropilo in poškopivši orožje, je dal zaušnico strežaju, češ, naj odgovori a men. Ta je režeje storil in rekel, kar mu je bilo ukazano.

«Vino, ki ostaja pri maši, je strež-

Amadeo Prinzig, dosedanji višji komisar v Gorici, je odšel večeraj v Tolmin vodit tamosnje okrajno glavarstvo. „Eco“ ga hvali ter pravi, da je zapustil v Gorici „dobri spomin“! Da, vsi ga ohranimo v „dobrem spominu“, tako Italijani, kakor Slovenci, samo ne vprašajte, kakšen je tisti „dobri spomin“ na slovenski strani!

Pa vsajedno: srečno pot!

Deželni zbori. — Dalmatinski dež. zbor se je večeraj zaključil. Tekom tega tedna se skliece deželni zbor goriški, tržaški, istrski in tirolski.

Na Travniku smrdi. — Iz ozke ulice Coceviutta na Travniku prihaja razne dneve na večer grozovit smrad, da se ljudje jezno drže za nosove, kadar gredo tam mimo.

Kje so možje, ki so poklicani skrbeti za mesto v zdravstvenem oziru?! Tu treba delati, altro che — politika!

V Gorici — sneži. V soboto je bil lep, topel dan. Nedelja je nam prinesla pusto, mrzlo vreme; zvečer je divjala prava burja po ulicah. Večeraj v jutro smo videli v Gorici malce snega, ki se pa niti prejel ni tal. Popoldne je bilo lepo. Danes v jutro pa je začelo mestu in mello je tako, kakor da bi bili na Krasu. Takega snega skoro ne pomnijo v Gorici.

Do 9. ga je padlo nad jedno ped. V hribih je snega polno; padel je do Ročinja.

Nova slovenska trgovina. — Ta teden se odpre v Gorici slovenska mirodilnica. Opozarjamo na današnji inserat.

Kaj delate? — Pri Soskem mostu pojo „Marameo“ tudi otroci slovenskih starišev, ker so že poitalijančeni. Prepeva ga neki 16 letni fantič; mati je iz Bače doma, oče pa iz Lokoveca, drugi je star 14 let, otrok starišev, ki so doma iz Banjšic.

Kaj delate? Ali Vas ni sram, da vzgajate otroke v italijanskem barabstvu? Ali se Vam morda lepo zdi, da Vaši otroci Vas gonijo nazaj v gore, odkoder ste prišli? Sicer taki stariši tudi drugega ne zaslužijo.

Drugi pa naj si jih vzamejo za svarilen vzgled, da nikdo ne pošlje svojih otrok v italijanske šole, kjer se nauče vse drugo, le tega ne, kar bi potrebovali neobhodno.

Prelep v kavarni „Evropa“. — V nedeljo po noči je sedelo v kavarni „Evropa“ kakih deset Slovencev. — Vstopil je z večjo družbo znani izzivac Šapla, poslovođa pri Valentinuzzi v Gosposki ulici (— prodaja zlasti moko in Kosterjevo pivo našim neumnim Slovencev! —) in zakričal na Slovence: Marameo, fora i scavi! Beseda je dala besedo in od teh je prišlo do dejanj. Šapla je sicer hrabro tolkel okoli sebe, ali jih je tudi dobil po glavi in hrbtu. Vrhu tega so ga redarji vtaknili v luknje. Zagovarjal se bo na okrožni sodnji. — Ta renegal ima že mnogo podobnih rečij na vesti. Tudi „Soča“ se je že čisto bavila z njim. In njegov oče je bil vrl Slovenec! Da bi vstal iz groba, to bi vzgrabil za las tega nevednega sina! Skandal!

Javna tombola za „Solski Dom“. — Lahki prirejajo leto za letom javne tombole v svoje namene. Tudi Slovenci smo imeli zadnja leta dve taki v Št. Petru, ki sta se dobro sponesli. Ali naj mine leto 1899. brez nje, ko ima „Solski Dom“ velikanske potrebe?! Prav bi bilo torej, da bi priredili kje tudi letos javno tombolo. Toda priprave se morajo pričeti takoj, da ne zakdemo zopet v stari greh, ki je bil kriv, da ni bil vspeh doslej še boljši. — Čujemo, da je namenil visokor. g. prof. Alfred Corontini večje število cekinov za dobitke.

Ta novi rodoljubni čin visokorodnega gospoda grofa bodi v vspeh budilje, da se bo

nikov priboljšek, je dejal nazadnje voku šaljivec, »izpij ga torej, moj dragi!»

Vojak je prijel z obema rokama šlem in zaklical: »Na zdravje tistemu, ki zmaga v dvoboju«. To rekši je izpil vse.

Ljudje, ki so gledali ta čudni prizor, so bili različnega mnenja. Nekateri so mislili, da je bil blagoslov veljaven, dasi ga je šaljivec na tak način podelil. In se niso odveč spotikali nad burkami, katere je bil upletel vmes. V dolgem času, kar je bila razglašena cerkvena prepoved, so bili že namreč doživeli ali vsaj slišali marakaj takó groznega, da se je mogel ta čin v primeri z drugimi smatrati le nedolžna šala. Drugi pobožnejši ljudje so menili, da ti so najbrž tudi pravo zadeli, da je Tremacoldo zamenil obred s šaljivim prizorom, da bi le ne moral istinito blagoslovljati v prepovedanem času. Zopet drugi si niso hoteli glavo bediti, ali bi mogel biti blagoslov veljaven ali ne, in so se srčno smejali glumčevim šalam. Ugovarjal pa ni nikdo.

Bojevnika sta šla vsak na jeden konec bojišča. Imela sta irhaste hlače, stisnjene v pasu, in tesno objemajoče kožo doli do gležnjev. Tam so jih ujemale rudeče čizme. Druge obleke nista

tombola letos tudi zares vršila v zvezi z večjo ljudsko veselico.

Nekaj o Furlanib. — Pisejo nam iz okolice: »Znano je, da naši sosedje Furlani niso sovražni Slovencev, razven nekaterih, ki so pa podštantani od irredentovskih italijanskih Goricanov. Pa tudi Slovenci, posebno naši kmetje, niso sovražni Furlanom. V jeseni se vidi po slovenskih gorških vaseh vse polno Furlanov in Furlank z vrečo na hrbtu, ki hodijo od hiše do hiše ter prosijo krompirja. Oni namreč ga prav malo pridelajo; radi tega ga morajo prositi pri Slovencih, ako ga nočejo vkupiti! In Slovenci so že od nekaj radodarni, torej obdarujejo tudi vsakega Furlana in Furlanko s krompirjem, ceravno ne znajo Furlani niti besedice slovenski. — Slovenci pa znajo skoro vsi malo ali več furlanski. — Lansko jesen, ko je ona zver italijanska umorila cesarico, so jim Slovenci vsejedno darovali, ker so videli, kako globoko s solznimi očmi obžalujejo oni grozni čin in proklinjajo ono zver v človeški podobni. — Slovenci pomagajo Furlanom tudi s tem, ker kupujejo od njih o mlatvi slamo, o trgatvi tropine itd. — Že iz tega se vidi, da ne morejo biti Furlani sovražni Slovencev. Zatorej mi se čudno zdi, da se stulijo tam okoli zloglasne „Sentinelle“ nekateri irredentovci Furlanom, da so jim, Slovenci sovražni. Le naj jim pravijo, kar hočejo, nič ne opravijo. Furlani vedo, da prejemajo veliko dobrot od Slovencev, zatorej so jim hvaležni, ne pa kakor naši gorški „makaroni“. Sami Furlani so se velikokrat izrazili, da so gorški Italijani tepeci, makaroni in hinavci. In glejte, to je res! Kaj jim pomaga našim goriskim „Marameom“, da se sklicujejo na svojo „latinštvo“, ali na Romula in Rema, Cezarja, Avgusta in enake velikane, ker so le potomci in bastardi nekaterih izdajalskih gorjanov. O Gorici pa veljajo stih:

«Gorica slovenska
Je bila in bo —
Slovenci smo tukaj
In z nami ne bô!»

Zahvala. — Goriška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je izročila podpisane društvu od čistega dohodka svojega koncerta z dne 12. t. m. znesek 150 gld. v solske namene. Enako je izročila Ajdovska ženska podružnica znesek 100 gld. kot čistih dohodkov svoje veselice s tombolo, prirejane v korist „Solskega doma“. Obema podružnicama, njih načelnicama in odbornicam, kakor tudi vsem sodelovalcem in sodelovalkam pri koncertu in veselici ter vsem rodoljubnim darovalcem v solske namene izreka svojo presrečno zahvalo društvo „Solski dom“ v Gorici, dne 21. marca 1899. Dr. A. Gregorčič, predsednik.

Darovi. — Namesto vstopnine k zadnji veselici ženske podružnice so darovale: Gospa Pavlina Pajkova gld. 2.—; Gospa Pordona na Travniku gld. 3.—. Lepa hvala gospe darovalkam!

Brzjavni in telefonski promet meseca februarja t. l. — Na c. kr. brzjavni postajah tržaškega postnega in brzjavnega ravniateljstva je bilo v preteklem mesecu brzjavnik na Primorskem: 209579, od teh v Trstu 169595, na Kranjskem 24210.

V lokalnem telefonskem prometu se je govorilo v Trstu 245000 krat, v Gorici pa 3360 krat.

Nov poštni zavod. — Dne 1. aprila 1899. se odpre v Grgarju, političnem okraju goriskem, nov poštni urad, ki se bode pečal s pisemsko in vožno pošto ter ob enem služboval kakor nabirališča poštno-hranilnišnega urada.

Zvezo bode imel po vožni pošti med Solkanom in Čepovanom.

imela. V levi roki sta držala lesen, oglas, nekoliko vzbočen ščit, po katerem je bila nategnjena ovčja koža: v desni roki pa debel in grčast hrastov kij.

Ramengu iz Casala bi se bilo prisodilo kakih petindvajset let. Bil je tršast, širok v prsih in v plečih, imel je debel vrat, kratke in žilave roke, rudeče, ščetinaste in goste lasce.

Lupo je bil lepše vzraščan, za celo glavo višji od svojega protivnika, bolj krasen in gibčen, vendar ni nikakor kazal, da bi mogel biti kos herkulovi moči samostanskega bojvnika.

Množica se je bila zopet pomirila. Najbolj oddaljeni gledalci so stali na stolih, klopéh in mizah; po oknih in po vseh strelah okoli je tičala glava pri glavi. Vsi so gledali bojvnika. Vsa srca so hitreje bila; vendar se je večini ljudstva poznalo na obrazu, da želi vspeh Lupu. On si je bil pridobil to naklonjenost že s tem, da je zastopal pravično stvar; a množica ga je še tem rajše volila, ker je bil takó lepo vzraščan, in mu je krasno lice ovevala neprisljuna prijaznost in srčnost.

(Dalje pride).

Javna televadba. — Goriski Sokol* priredi dne 9. aprila t. l., to je prvo nedeljo po Veliki noči, v Gorici javna televadba. Več se naznani pravočasno pred dnevom televadbe.

Slovenska čitalnica v Gorici priredi na praznik oznanjenja Marije Device 25. marca v svojih prostorih besedo s tem sporedom:

1. Overture „Vojniško slavje“, ugl. Kling; svira orkester. — 2. „Srečna Jerica“, uglasbil A. Thierfelder; zbor in samospev za sopran iz „Zlatoroga“. Baumbachove-Fantkove planinske pravljice. Poje čitalnični ženski zbor s spremljevanjem orkestra. — 3. Potpourri „Jugoslovanske pesmi“, uglasbil Schubert; svira orkester. — 4. „Kdo je mar?“ uglasbil dr. Benj. Ipavec; veliki zbor, dvospev (tenor in bas) in samospevi (tenor, bariton, bas). Poje čitalnični moški zbor s spremljevanjem orkestra. — 5. Dvospev „Prodana nevesta“, uglasbil B. Smetana; svira orkester. — 6. „Jutro na Triglavu“, ugl. A. Thierfelder; uvodni zbor iz „Zlatoroga“. Poje čitalnični mešani zbor s spremljevanjem orkestra. — 7. Divertissement „Bojni propovednik“, ugl. Millocker; svira orkester. — 8. „Ona me ljubi!“ Vesela igra v dveh dejanjih. Češki spisal G. Flegler-Moravsky.

Osebe: Gospa Merlinska, bogata udovalca, Lucija, njena hči, Evgenija, Lucijina teta, Alfons Ostrogovski, grajščak, Peter Sodnik, aktivar, Pankracij Register, mestni svetnik, Virgilij Knjigopasek, profesor, Vencelj, sluga g. Ostrogovskega. — Zatek točno ob 8. uri zvečer. Blagajnica se odpre pol ure prej. Glasbene točke vspevoda bodo izvrševali pomožni orkester tuk. c. in kr. pešpolka št. 17. Vstopnina je določena za društvenike in nedruštvenike po 30 kr., za srednješolsko mladino po 20 kr. Sedeži stanejo na divanah: I. vrste po 1 gld., II. vrste po 60 kr., III. in IV. vrste po 50 kr.; na stolih (VI.—X. vrste) pa po 20 kr. Listki za sedeže bodo na prodaj zadnje tri dni pred „besedo“ pri društvenem čuvaju in na večer „besede“ pri blagajnici. Vstopnice se bodo prodajale pri blagajnici. Listki za sedeže se obdržijo, vstopnice se pa oddajo v sobi pred dvorano. Čisti dohodek „besede“ je namenjen v pokritje treshov za popravilo društvene polišne oprave. Društvenike in druge Slovence iz mesta in okolice najljubneje vabi k obilni udeležbi. Odbor.

V Gorici, 18. marca 1899.

Nesreča z umetnimi ognji. — V soboto je pripravjal prečast. gospod Alojzij Bratina, kurat v Gabrijah, v kuhinji umetne ognje za streljanje o Veliki noči mesto možnarjev. Nesreča je hotela, da se je vsa reč unela, razpočila ter silno poškodovala kurata in kuharico. Oba so prepeljali v goriski bolnišnici. Č. g. kuratu so baje obé roki rezali. Kuharica ni takó hudo poškodovana. — Natanejniji podatki se nimamo.

Trst izgubljen! — „Primorski List“ je prinesel v 8. štev. od 10. t. m. vezaniniv članek. V istem povdarja važnost Trsta kot avstrijskega mesta na sploh, in še posebej za nas Slovence, ter riše, kako se slovenstvo potaplja v laski poplavi. Da se temu opomore, nasvetuje take nasvete:

1. Slovensko časopisje naj zdržema razpravlja tržasko vprašanje, in to z večjo vneto ko gorisko ali ljubljansko, ker je resnično večje važnosti.

2. Slovenski državni in deželni poslanci morajo izdelati za Trst poseben program, katerega se bomo držali in po katerem bomo delali.

3. Časopisje in poslanci morajo vplivati na druge Slovence in je prepričati, da se zavzamejo za Trst kakor za Prago ali druga važna mesta.

4. Za Trst nam je treba posebne gospodarske organizacije, da pride trgovstvo v slovenskih pokrajinah v roke naših ljudi. Veliko bi v tem oziru lahko storil deželni zbor kranjski, ako bi bil res slovenski.

5. Ker je v Trstu samem in pe okolici silno pomanjkanje mož, ki bi mogli in vtegniti delovati za ohranitev slovanstva v Trstu, treba ho v Trst poslati in s primerno plačo nastavit delavce. Taki neodvisni in izobraženi možje so silno potrebni v Trstu, kjer ni enega slovenskega duhovnika, ki bi smel in mogel javno nastopati.

6. Ker ima naše ljudstvo v Trstu silno veliko slabih priložnosti in zelo malo obrambe od strani domačega pastirstva, treba ho v Trstu posebnega duhovnega nadzornika, morda celo svoje cerkve in svojega propovednika ali vsaj večjega duhovnega. Na ta pravi:

„Prosim, slovensko časopisje, da bi o teh naših navseh izreklo svoje mnenje!“ Gotovo velepomembni nasveti, o katerih spregovorimo o prvi priliki obširneje, v nadi, da se oglasijo tudi drugi v to poklicani.

Naši podzemeljski zakladi. — Dopisnik z Vipavskega, ki je priobčil dopis, kateremu je sledil oni v „Edinosti“ pod zgornjim zaglavjem, nam piše: „Gospodu dopisniku v „Edinosti“ od 7. t. m. povem za sedaj samo to, da se ona podzemeljska jama nahaja na Brjih, pri Pečenkovi v Lazih, in ne v Ložu.“ Toliko za danes, prihodnjije več!

Ben-Hur. — Ravnokar izšli roman iz časov Kristusovih je jako prikladno velikončno darilo za vsako družino. Splošno zanimanje za to knjigo s prekrasno vsebino kaže, da smo z izdajanjem „Svetovne knjižnice“ prav vstregli slavemu občinstvu, ka-

teremu priporočamo, da bi pridno posegalo po njej, ker le stem omogoči nadaljevanje v izdajanju te knjižnice. — Ker se je knjiga tiskala v malo izvodih, naj se vsakdo požuri za časa, da si jo omisli. Cena je: broširana gld. 1-20 po pošti 10 kr. več; trdo vezana gld. 1-50, po pošti 15 kr. več.

Slavnim županovim dajemo na znanje, da smo založili v naši tiskarni dnevnik po novi postavi za vpisovanje od sodnije poslanih aktov. Tak dnevnik je neobhodno potreben vsakemu županstvu.

Zlata ura, je zgubil nekdo na zadnjem semnju v Gorici od Nunske ulice do kolodvora. Kdor jo je našel, naj jo prinese v naše upravnitvo, kjer vdobi postavno nagrado.

Poročilo ravnateljstva „Trgovsko-obrtno zadrugne“ v Gorici z neomejenim jamstvom za opravični mesece februarij 1899.

1. Število zadrugnikov dne 1. februarija 1899.	1173
Naraso tekom meseca	35
Padlo tekom meseca	—
Štev. zadrugnikov dne 1. marca 1899. je znašalo	1208
2. Število deležev dne 1. februarija	2141
Priraslo deležev tekom meseca	78
Odpadlo	—
Število deležev dne 1. marca znašalo je	2219
3. Svota vplačanih deležev do 1. februarija	106291-28
izplačanih tekom meseca	9860-02
Svota vplačanih deležev dne 1. marca	116092-30
Svota podpisanih deležev po 300 kron dne 1. marca	665-700-
4. Priljubljenov je bilo izplačanih dne 1. febr.	303649-86
Priraslo tekom meseca	37978-32
Odpadlo	3897-
Stanje priljubljenov dne 1. marca	337751-18
5. Dopolnilni zaklad je znašal 1. februarija	16733-80
Tekom meseca se je doplačalo	2019-39
Stanje dopolnilnega zakl. dne 1. marca	18753-19
6. Do konec meseca prosilo je 785 prosilcev za predujme v znesku	580002-78
Dovolilo se je v znesku	394018-60
Izplačalo	356305-42
7. Hranilne vloge so znašale dne 1. februar.	186045-62
Vložilo se je tekom meseca	11636-95
Izplačalo	4454-25
Stanje hranilnih vlog dne 1. marca	193328-32
8. Gotovine dne 1. febr. in pri pošti hran.	6469-48
Svota prejemkov tekom meseca	62653-90
izdatkov	67708-40
Saldo dne 1. marca in pri pošti hran.	1444-98
9. Denarnega prometa blagajnice od dne 1. februarija do dne 28. februarija	136831-78
Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2%. — Predujmi se vračajo v enem ali večtedenskih obrokih z obrestni vred po dogovoru. Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po 6 1/2%. — Seja ravnateljstva je vsak ponedeljek ob šestih uri zvečer. Uradne ure so od 9. do 12. dopoldne in od 3 do 4. popoldne vsaki dan.	

Razgled po svetu.

Thunovo ministerstvo baje odstopi, in sicer morda že o Veliki noči. Najglavnejši vzrok je ta, da se mu ne posreči spraviti Nemcev do tega, da bi odnehali od obstrukcije, katere ovira državnozborniško delovanje. Listi trde, da Thun bi pri odstopu tudi preklical jezikovne naredbes.

Nasledniki bi bili: baron Chlumecy, knez Auersperg ali baron Dipauli. Gotovega seveda na tej vesti ni nič, ker sploh se glasi nekam neverjetno.

Vojni proračun. — Vojno ministerstvo zahteva za 1900. l. celih 23 milijonov več kakor za letos. Ta svota naj se porabi za zboljšanje častniških plač in za pomnožitev stalne vojske za 2500 mož. Proračun za morarnico izkazuje izredno potreščino 6 1/2 milijonov in naknadnega kredita 2 1/2 milijona.

Kolonijalna politika naše države. Vedno bolj se množijo glasovi, ki zahtevajo, naj si tudi naša država po vzgledu drugih poskrbi kako ped zemlje v orientu. Avstrijski vodilni krogi dosedaj niso hoteli pečati se s to mislijo. Šele v najnovejšem času, ko so uvideli, da se vse giblje in išče prostora svoji trgovini, pa tudi zaslužka in kruha vedno bolj množčemu se prebivalstvu, ko so uvideli, da se na stoline avstrijskih prebivalcev izseljuje iz naše države na ameriška tla, so jeli misliti tudi v Avstriji na pridobitev zemlje v kraju, ki bi bil pripraven za našo trgovino in obrt. Toda, tukaj nasprotujejo naši „dobri“ zavezniki Ogrji, češ, korist bi imela le Avstrija, oni pa škoda. Izgovori so jalovi in zato jih pravi zagovorniki kolonijalne politike ne bodo uvaževali, dobro vedoči, da bi si s tem opomogla trgovina cele monarhije.

Grof Štefan Tisza je v ogerski zbornici govoril med drugim tudi to, da bi bila hegemonija Nemcev v Avstriji najprimernejša razredba za dualizem, ali ob jednem je dodal, da bi bila huda zmota, ako bi hoteli hegemonijo Nemcev identifikovati z dualizmom, ter na sploh, da Ogerska more le objektivno in z obzalovanjem slediti bojem v Avstriji!

Nemška liberalna gospoda ni zadovoljna s temi besedami, ker je pričakovala od novoga ministerstva podpore proti Slovanom v naši polovici!

Konferenca za razoroženje ho v Haagu y kraljevski palači Huistenbosch. Vršila se bode v treh oddelkih: prvi se bo bavil z vprašanjem razoroženja, drugi z mirovnimi sodišči in tretji s splošnimi vprašanji, ki se tičejo razoroženja.

Na kak način se povabi na to konferenco sv. Očeta, se ni znano, ker Italija dovolj povabilo samo pod pogojem, da papežev zastopnik na konferenci ne nastopi kot zastopnik posvete moči.

„Proč od Rima!“ Po prizadevanju Wolf-Schönererjeve stranke je prestopilo res že več Nemcev k protestantizmu v „narodno“ cerkev, katere naj združi vse Nemce Schönererjevega mišljenja, da potem tim ložje razderejo — Avstrijo! Ali prestopanje Schönererju ne gré zadosti hitro izpod rok, in zaló pozivlje Nemce, naj odstopajo tako, da do Velike noči jih odpade že do 10.000! — Wolf-Schönerer računata torej kar z velikimi števili!

Nesreča. — G. dr. Pečnika v Aleksandriji, našega sodravnika, ki je našim čitatelem dobro znan po svojih temeljnih sestavkih v našem listu lansko leto in letos, je zadela huda nesreča; ugriznil ga je stekel pes. Dr. Pečnik se zdravi sedaj po Pasteurjevem načinu v Kahiru.

Vrlenu in neutrudnemu možu želimo, da skoro okreva.

Število trafik se pomnoži. Tako je odredil finančni minister dr. Kaizl.

Razgled po slovanskem svetu.

Trgovinski minister v Trstu. — Bar. Dipauli, naš trgovinski minister, odpotuje 26. t. m. z Dunaja v Trst, kjer ostane več dni, da si ogleda skladišča in večje tovarne. Tačas se bodo vršila tudi posvetovanja radi zgradeb v pristanišču. 29. t. m. spusté v morje novozgrajeni Lloydov parnik „Nadvojvoda Fran Ferdinand“. Svečanosti bo prisostvoval tudi trgovinski minister.

Pravijo, da potem pride trgovinski minister tudi v Gorico.

Nabergojev mandat. Tržaski mestni svet je bil storil sklep, s katerim je razveljavil Nabergojev mandat. Namestništvo pa je ta sklep uničilo. Radi tega vihra nevilila v Italijanih, in „Piccolo“ vpije, da namestništvo je poteptalo najvišje pravo mestnega zastopa, katero ima po statutu.

„Piccolo“ pravi, da po § 63. mestnega statuta ima mestni svet pravico razveljaviti mandat onega, ki je obtožen zločinstva, češ, da dokler ni spoznan nekrivim, ne more izvrševati mandata! V znani stvari se je bila res proti Nabergoju začela preiskava, ali obtožen ni bil nikoli, ker tržasko državno pravdnitvo se je bilo uverilo takoj, da nima nikakega poviada, postopati proti njemu!

Italijani dobro vedo, da Nabergoj ni storil prav ničesa, da bi izgubil mandat, ali kljubu temu se dvigajo proti njemu, se upirajo namestništvu in sodišču ter spravljajo v svet laži in infamije proti tako častitelnju možu, kakor je vit. Nabergoj! Nobena reč tetr divjakom ni več sveta, nobenega človeka nečejo pripoznavati, ako ne trobi brezpogojno v njihov rog, in če je prizadeti — Slovan, tedaj pa porablja proti njemu vsa dovoljena in nedovoljena sredstva, samo da bi se ga iznebili, — dočim pa svoje prištaše pokrivajo, kar se dá, pa naj imajo še tako kaznjiva dejanja na vesti!

In vlada ne stori nikakega odločnega koraka, da bi pokazala svojo avtoriteto, iz katere se Italijani prav za prav norčujejo. Kaj se brigajo za sklepe ministerstva, sodišče in namestništva, nič, oni gredo kar svojo pot ter se upirajo takim sklepom na vso silo, čeprav vedo, da so upori povsem neopravičeni.

Pa, tu doli ob Adriji smejo Italijani početi še vedno, kar hočejo!! —

V Pulj je odšla večeraj iz Trsta večja avstrijska eskadra. Tam se baje samo preskrbi s provijantom ter potem odide na Kitajsko.

Razpuščen shod. — V nedeljo je bil v Mostu na Češkem nemskonacionalen shod, katerega se je udeležilo nad 3000 oseb. Trajal je le pol ure ter bil razpuščen radi veleizdajskih izjav poslanca Wolfa.

Ni Irredente. — Klici: „Viva l'Italia“ in „fora i ščavi“ zadnje čase so v Trstu kakor tudi drugodi kar na dnevnem redu. V četrtek je sedel na zatožni klopi pred tržaskim sodiščem neki Viktor German, ki je kričal pred pustom na javni ulici: „Viva l'Italia“ in „fora i ščavi“! Razprava je dogajala, da ta „signor“ je bil tačas pijan, spoznan je bil sicer krivim, ali obsojem le na 14 dnij zapora!

„Viva l'Italia“ torej brez krova in kraja, in vendar — ni irredente!!

Kdo vsiljuje italijanski jezik v Istri? — V „Ed.“ čitamo, da zapisnik o volitvi župana v veprinski občini je pisal sam okrajni glavar Al. Fabiani, doma iz Kobdija na Krastu. V seji se je govorilo samo hrvatski, ali g. okr. glavar je pisal zapisnik — italijanski!

Kdo torej vsiljuje italijansčino po Istri?! V dalmatinskem deželnem zboru so sprejeli — razven laških glasov — jednoglasno predlog, da se uvede hrvaščina kot uradni jezik za Dalmacijo.

„Influenca“ po upravah laških občin v Istri. — „Edinost“ piše: „O tej bolezni, ki je naravnost epidemičnega značaja in ki ubija te siromašne občine, smo govorili že te dni. Jako značilnih črtic o tej epidemiji prináša „Lavoratore“ iz občine miljske.

V upravi občine je pravi kaos. Pobotnica niti niso urejene po letih, ampak jeze kar vse križem na kupu. Bivši župan Ubal-

dini, ki se je bil ponudil svojedobno, da bode brezplačno izvrševal ta častni posel, je zapisal za-se mej izdatke 350 gld. na raznih dnevnih, ki niso opravičene nikakor. Na pr. za eno samo vožnjo v dveh stvareh iz Milj v Trst je zaračunano dvakrat po 5 gld. Tako je zaračunano po 5 gld. za vožnjo v Trst za nakup — papirja in črnila. Za sodelovanje na vojaškem naboru v Kopru je zaračunano 10 gld. in posebej se 7 gld. 60 nvc. za — zajutrek. Na cesarjev rojstni dan se je pet občinskih svetovalcev zbralo na obed in račun je plačala občina s 65 gld. 67 nvc. Ker pa se jim zdelo, da taki izdatki vendar niso prav umestni v računih občinskih, so hoteli potem napraviti — nove knjige.

Vse to pripoveduje „Lavoratore“ in da to ni sama laž, priča dejstvo, o katerem so brzojavili večeraj istemu listu, da so namreč dejali v zapor bivšega župana Ubaldinija in bivšega tajnika Impastarija!

Trgovski shod v Ljubljani. — Dne 6. aprila t. l. se bode vršil v Ljubljani shod kranjskih trgovcev in obrtnikov; priprave zanj se že delajo. Dotikal se bo posebno tudi — komsumih društev, za kat-ra se bije baš v zadnjem času hud boj.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali med drugimi: Ženska podružnica v Trstu po gde. Milki Mankotevi 78 gld. 97 kr. — Izvenakad. podružnica v Gradcu po g. Fr. Hrasovec 4 gld. — Slavnja posojilnica v Mariboru 100 gld. — Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Predstava na korist Prešernovemu spomenku je bila večeraj v ljubljanskem gledališču. Na programu je bila Prešernova epska pesem: „Krst pri Savici“, Stritarjev „Preširnov god v Elizéju“ in Askerčev dramski prizor „Preširen v gostilni“, pri zlatem grozdu“. Predstava je bila zelo zanimiva.

I. izkaz o darilih za Prešernev spomenik: Kaplja Ludovik c. kr. orož. postaja-jevoja v Toplichah gld. 2-50. — Pajkova Pavlina, sopr. profesorja na Dunaji, gld. 5. Kalster Fran, veleposestnik v Trstu, gld. 200. Hribar Ivan, župan ljubljanski, gld. 50. — Lenče Josip, veletržec v Ljubljani, gld. 50. — Pogacnik — Naval Fran, operni pevec v Berlinu, gld. 10. — Dr. Murko Matija vseučilišni docent na Dunaju, gld. 10. — Steklasa Ivan, c. kr. prof. v Zagrebu, gld. 10. — Askere Anton, pesnik in pisatelj v Celji, gld. 5. — Vilfan Janko dr., odvetnik v Radovljici, gld. 5. — Zbirka pri slavnostnem započetju gradnje Vi niške železnice gld. 33-40. — Resman Ivan, nač. žel. postaje v Zalogu, gld. 50. — Stupica Ivan, učitelj v Drazgošah, gld. 3. — Dr. Pipuš R., odvetnik v Mariboru, nabral v veseli družbi slovenskih narodnjakov gld. 10-67. — Bukovec Fran, župnik v Trvižu, gld. 5. — Vieič Miroslav iz Postojne nabral gld. 50-30. — Gultman Emilij, upravni tajnik v Gorici, gld. 5. — Zbirka vrlih Notranjcev: Zofija Šabčeva gld. 5. — Zofija Valenčičeva gld. 5. — I. Licanova gld. 2. — Rieič — Zurzova rodbiva gld. 1-50. — Ivan Briščke gld. 2. — Josip Meden gld. 1. — Drag. Žitnik gld. 2. — Stritar Josip, c. kr. profesor na Dunaji gld. 10. — Skupaj gld. 532-37. — Dr. Jos. Staré, blagajnik.

Hiša s kovačljo in vrtom na prodaj. — V večjem trgu na slovenskem Stajerskem se bode v kratkem prodajala hiša s kovačijo in vrtom. Dobila se bo za okrog gld. 3000. — Hiša je v dobrem stanu, jez pa je celo nov. Zraven kovačije bi bilo lahko postaviti tudi žago. Kdor bi bil volje to lepo posestvo po tako ugodni ceni kupiti, naj to naznani „Naši straži“ v Ljubljani, ki bo v vsem potrebnem dalje posredovala.

Mirodilnico

odpremo ta teden v Tržni ulici tik sadnega trga v poslopu okrožnega sodišča.

Naša mirodilnica je bogato založena z blagom najboljše vrste ter more na drobno in debelo postreči vsakomu po skromnih cenah.

Posebno se priporočamo čistili duhovščini, slavnim županovim in uradom, solskim vodstvom, društvom in zavodom, tvornicam, mojstrom, trgovcem ter vsem zasebnikom, ki potrebujejo mirodilniškega blaga.

Dobro hotele nasvete ter želje sl. občinstva glede blaga za dopolnitev sprejemamo hvaležno.

Poslovodja

Ivan Drobnič.

Ustanovljeno leta 1863.

Prvi primorski zavod za izdelovanje aromatiških izcedkov, likverov itd. tvrde

Fratelli Marega
Gradisca, Isonzo.

Čistilnica na par:

konjaka, silivke, tropinecva in najfinjših likverov.

Tovarna vinskoga kisa

po edino racionalni sistemi „Pasteur“

Književnost.

Knjige „Matice Hrvatske“ za l. 1898: Zabavna knjižnica: Zelenu busenje, nap. Edh. Mulabdić; Sjene ljubavi, J. Lesković; Zmaj od Bosne, Jos. Eug. Tomić in Izabrane pjesme, S. Kranjčević. Knjižnica za klasičnu starinu obsega: Rimski književnost i latinski jezik, M. Šrepl. Slovenska knjižnica: Henr. Sienkiewicz — Pripoviesti. Čovjek in njegovo zdravlje, nap. prof. Lobmayer. Svjetska poviest obsega: Poviest najnovijega vremena iz peresa Ivana Barbara. Poučna knjižnica: Slike iz obtega zemljopisa, dr. Hoić. Izabrana djela, Ant. Nemčić.

Dalje: Prievođi grčkih i rimskih klasika. Sv. 16. Ksenofon: Izabrani spisi. Cena za člane gl. 1.— Crna kraljica, roman iz hrvatske prošlosti, H. Dragošić. Cena gl. 1.—, po pošti 10 n. več. Malenkosti, P. L. Coloma, roman v 4 del. Prav. dr. A. Harambašić. Cena: gl. 1.20 n., po pošti 15 n. več. Predplatniki „Hrvat. narodnih pjesama“ (Mu. n. pjesme) dobē istih jedno knjigo letos do konca maja, drugo pa s knjigami prih. leta.

Jasno je, kako skrbi „Mat. Hrv.“ za razvoj književnosti. Njeni člani smejo biti zadovoljni s tako mnogobrojnimi lepimi knjigami, zato priporočamo „Mat. Hrv.“ prav toplo vsakemu.

Zahvala.

Podpisani izrekajo, ginjeni po tolikih izkazih izkrenega sočutja, najpriscrnejšo zahvalo vsem onim, ki so na katerikoli način izrazili sočutje na nenadomestni izgubi našega iskreno ljubljenega

Ignacija Vodopivca.

Posebno se zahvaljujemo slav. c. kr. poštenu uradu v Novem mestu za prekrasni venec, kakor tudi sl. poštenu uradu v Gorici za spremstvo gospodov uradnikov v uniformi. — Vsem udeležencem žalostnega sprevoda naša hvaleznost ne isostane.

V Gorici, dne 20. marca 1899.

Zalujoči ostali.

Zahvala.

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem se najtopleje zahvalujemo za mnogobrojne dokaze sočutja za časa boleznin smrti naše predrage soproge, matere, hčere in sestre

Rozalija Vicić roj. Štrekelj,

Posebno zahvalo smo dolžni za obilno spremstvo pri pogrebu veleč. duhovščini, gg. c. kr. uradnikom, sl. pevskemu zboru pod spretnim vodstvom g. učitelja Sonca za ganljivo pelje pred hišo žalosti, v cerkvi in na pokopališču, ter sploh vsem, ki so prišli od blizo in daleč izkazati predragi pokojnici zadnjo čast. — Bog plati stotero!

Kor. n, dne 15. marca 1899.

Zalujoči ostali.

Dunajska borza

14. marca 1899.

Skupni državni dolg v notah	101	gl.	10	kr
Skupni državni dolg v srebru	100		85	
Avstrijska zlata renta	119		90	
Avstrijska kronska renta 4%	101		—	
Ogerska zlata renta 4%	119		55	
Ogerska kronska renta 4%	97		70	
Avstro-ogerske bančne delnice	919		—	
Kreditne delnice	369		—	
London vista	120		45	
Nemski drž. bankovci za 100 mark	58		97 1/2	
20 mark	11		79	
20 francov	9		55 1/2	
Italijanske lire	44		25	
C. kr. cekini	5		66	

Išče se

najemnik ali oskrbnik za veliko posestvo v **Malih Žabljah**. Biti mora oženjen z družino. Oglase sprejema „Goriška tiskarna“.

Nova čevlarska prodajalnica in delavnica Janeza Ušaj na Travniku šte. 9 v Gorici.

Imam na izbiro po volji gospodov vsakovrstna usnja iz imenitnejših francoskih, angleških, nemških in tudi slovenskih tovarn, n. pr. iz Ljubljane, tako, da vsi lahko izbere po svoji volji, ter naroča. Vse je po najnižjih cenah, da se ni bati konkurence. Čevlji, ki ne ugajajo, ali ne dopadajo, ostanejo na moj račun. Kdor bi po svojem ukusu rad imel gotovo kako naročilo, hitro sem pripravljen ustreči. Prodajam tudi vsakovrstne stekleniče in skaltjice vsakovrstnega mazila in tekočin za čevlje: rudeče, črne in lahriane,

Wertheimer Triplex je v rabi tudi v cesarskem dvoreu.

Šivalni stroj na stojalu, ki se goni z ного; zložljiva cena gl. 35 50

Wertheimovi

šivalni stroji.

Priznano najodličnejši stroj za družine in obrti, ki šiva brez ropota, ter ima vsa zboljšanja novejših dobe. Zahtevajte cenike in vzorce za šivanje!

30 dnevni čas za poskušnjo. 5 letno pismeno jamčenje. — Vsaki stroj, o katerem se v času poskušnje ne pokaže, da je izvrsten, vzamem nazaj na svoje stroške brez ovir. Samo direktno obževanje z občinstvom brez zastopnikov, zato je prodaja za polovico cenejša od cen, ki so drugače običajne za prve fabrikate.

Poznate že Wertheimer-Triplex (Nov patent)? Nihmashchinen Versand-Haus STRAUSS

Wien, IV. Margarethenstrasse 12.

Moja gospa je jako zadovoljna z Wertheimovim šivalnim strojem, kateri je dobila od Vas. Lahko tok, brez ropota, lepo delo, jednako, če se šiva močnejše ali slabše blago, vse to je vredno obževanja. Originalni Singerjev stroj mojega sosedu, ki je stal na obroke gl. 85 — ni prav nič boljši. — Z najboljšo zahvalo in s spoštovanjem

Ferdinand Denz, gozd. uradnik.

Vares (Bosna) 27. sept. 1898.

Trpeči na pljučah, v grlu, na duhu in trakealni!

Kdor se hoče iznebiti enkrat za vselej plućnih ali trakealnih boleznin tudi zastarelih, boleznin na duhu, katere se dozdnevajo neozdravljive, naj uporablja čaj za bolne na pljučah in v grlu **A. Wolffsky**. Tisočere zahvalnice jamčijo pristnost tega čaja. Zavoj, kateri zdostuje dva dni stane 75 kr. Zvezki gratis. Pristnega dobiva se edino pri tvrdki **A. Wolffsky, Berlin, št. 37.**

26 - 23 251 S.

Domača slovenska gostilna

Fran Valetič

v Trstu v ulici Solitario št. 12 toči dobro, črno in belo vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po nižani cen. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim.

Postrežba točna. Cena primerna,

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani **Fran Valetič, krčmar.**

Špedicijska poslovnica

Gašpar Hvalič v Gorici

30 51-10 v ulici Morelli 12 se toplo priporoča Slovincem v Gorici in z dežele.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8 41 52 9 priporoča

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, briskih, dalmatinskih in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštna.

Wilhelmov obliž.

Ta obliž, kateri se izdeluje izključno le v lekarni Franca Wilhelma v Neunkirchen (Spodnje Avstrijsko) se rabi z dobrim uspehom v vsakem slučaju, ko se sploh rabi kak obliž. Posebno koristen je pa pri starih, neveljavljih bolečinah, kakor pri kašljih očesih, roženici, ozeblih udih in pri zastaralih turjih. Dotično bolno mesto se očisti, potem se obliž namaže na kos tofeta ali usnja in se nanj položi.

Cena zavitku 40 kr., 12 zavitkov 4 gl., 5 unciotov, ducet po 3 gl. 50 kr. Manje kot 2 zavitka, katera staneta poštnine prosto 1 gl. a. v., se ne razpošilja. IV

Trgovina z jedilnim blagom

G. F. Resberg v Gorici,

v Kapucinski ulici št. 11 ter podružnici na Kornu šte. 2 priporoča to-le blago:

Sladkor — kavo — riž — mast — poper — sveče — olje — škrob — ječmen — kavino prineso — moko — gris — drobnje in debele strobe — turčico — zib — sol — moko za pitanje — kis — žveplo — cement — bakreni vitrijol itd. 3 20 8

Zaloga pristnega dalmatinskega žganja na debelo ter pristnega črnega in belega vina.

Sviloprejsko seme

pšenične barve

prodaja se po 5 gl. unča, ali tudi po pogodbi, za šestino pridelka.

Naročila je pošiljati na naslov: Humar Andrej — Dolenja Vrtojba, h. št. 23.

Anton Obidič,

čevljar

v Semeniški ulici šte. 4

v Gorici,

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri

za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrdka

E. Riessner, v Nunski ulici 3,

(nasproti nunski cerkvi)

priporoča preč. duhovščini in slavemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetlic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih venecov, za mitvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni cen. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno šik na perilo. (P. cl.)

Zaloga piva

iz pive kranjske eksportne pivovarne **Th. Fröhlicha na Vrhniki** Rabatišče št. 18. — v Gorici — Rabatišče št. 18.

Priporoča p. n. častitim gg. odjemalcem iz mesta in dežele svoje izborno pivo kakor: „eksportno marčno“ ter splošno priljubljeno pivo „kranjski biser“ v sodčkah po 1/1, 1/2, 1/4 in 1/8 hektolitra, kakor tudi pivo v plombovanih steklenicah za pivovarni napolnjeno.

Ker je letos pivovarna izdatno povečana, ter vsem modernim zahtevam ugledno na novo urejena, mogoče mi bode častiti p. n. gg. odjemalce v vsakem obziru solidno in točno postreči.

Pri tej priliki opozarjam tudi gg. kmetovalce da imam v zalogi „sladne kali“, katere so priznane izvrstna krava za krave mlekarice in mlado živino.

Za blagohotna naročila se rojakom toplo priporočam udani

Josip Rovani, zastopnik za Gorico in deželo.

LINIMENT. CAPSICI COMPOS.

iz Richterjeve lekarne v Pragi

priznano kot izvrstno bol ublažujoče mazilo; za ceno 40 kr., 70 kr. in 1 gl. se dobi po vseh lekarnah. Naj se zahteva to splošno priljubljeno domače zdravilno sredstvo vedno le v orig. steklenicah z našo zaščitno znamko, s „Sidrom“ namreč, iz RICHTERJEVE lekarne in vzame kot originalni izdelek le tako steklenico, ki je prevedena s to zaščitno znamko.

Richterjeva lekarna „pri zlatem levu“ v PRAGI.

ODLIKOVAN

fotografski atelier

Anton Jerkič

na Travniku šte. 11 v Gorici,

podružnica

na Acquadotta št. 25 v Trstu.

priporoča se

slavemu občinstvu v mestu

in na deželi v blagohotno podporo.

Moji samoukni C. kr. privileg.

vsakemu razumljivi kroji

Martin Poveraj

v Gorici na Travniku št. 22. I. nadstropje. Edina slov. zaloga dežnikov, solčnikov in rokovice za dame, gospe in uradnike.

Bogata zaloga vsakovrstnega blaga, gotovih oblek, perila, vseh priprav za obleke vsakega stanu. — Blago se prodaja tudi na meter prav po nizki cen.

In steer le v prvem nadstropju

Frak obleka od 24 f. naprej

Salon „ „ „

Poversnjek ali Suknja 12 „ „

Sako obleka za vsakega novca 10 „ „

Dežni plašč ali Havelok 750 „ „

Hlače 250 „ „

od te cene naprej zagotovitv da bode vsak-ter zadovoljen toliko za robu kot za delo.

Sprejemajo se naročila za izdelovanje oblek tudi za dame fineje vrste po najnosčetemu kroju in modi.

Dobroznana gostilna

ANTONA VODOPIVCA

pri **Petelinu** v Trstu v ulici Ghega št. 7.

je v bližini južnega kolodvorajedina narodna gostilna

s prenočišči, katera toči pristna bela in črna vina iz Vipavske doline.

Kuhinja domača z okusno pripravljenimi jedmi.

Klepar Artur Makutz

Ozka ulica 1. GORICA Via Stretta 1.

Škropilnice proti peronospori (ponovljena po Vermorelovi sestavi) Baker je trd in svetel. Zalutke (valvoje) se more lahko premeniti. Škropilnica je sestavljena pripravito in tako, da škropi lahko na tri načine po volji lastnika.

Cena je zelo nizka.

Stroj za žepljanje sodov iz cinkanega železa.

Priprava za obvarovanje vina pred plesnobo in cikanjem pri točenju iz soda (kan).

Meh za žepljanje grozdja raznih sistemov.

Cevi iz gume za vsakovrstne škropilnice.

Sprejemlje v popraviljanje vsakovrstne druge škropilnice, kakor tudi prevzema vsa druga v kleparsko obrt spadajoča dela.

Umetno gnojilo „Kopros“

pripravljeno od **Jak. Henrika Huber**, kemika v Trstu.

Zaloga in prodaja

pri **Ernestu Stecker & Comp.** v Gorici, v ulici Ascoli št. 1.

Na zahtevanje se pošiljajo programi zastoj.